

37. Fredmans epistel (Nr. 27)

som är dess sista tankar

C. M. Bellman

Udsættelse af J.P. Cronhamn

Andante

Gub - ben är gam - mal,
Gub-ben han är gammal, gub-ben han är gammal,

ur - ver - ket dras,
gub-ben han är gammal, gub-ben han är gammal,

vi - sa - ren vi - sar,
gub-ben han är gammal, gub-ben han är gammal,

tim - man i - lar,
gub-ben han är gammal, gub-ben han är gammal,

dö - den sitt tim - glas har
gub-ben han är gammal, gub-ben han är gammal,

ställt vid mit glas,
gub-ben han är gammal, gub-ben han är gammal,

kring bu - tel - jen strött si - na pi -
kring bu - tel - jen
gub-ben han är gammal, gub-ben är gam -

lar. Tör-stig jag skådar min stjär-na och sol.
mal.

Van - drings - man hör nu min

Gub-ben han är gammal, gub-ben han är gammal,

bas - fi - ol!

gub-ben han är gammal, gub-ben är gam - mal!

tr

Corni

Gub - ben är gam - mal!

Gub - ben är gam - mal!

Mo-witz, din tje - na - re vi - lar.

Mo-witz, din tje - na - re vi - lar.

FREDMANS EPISTEL Nr. 27

Som är dess sista tankar.

Gubben är gammal, urverket dras,
Visaren visar, timman ilar.
Döden sitt timglas har ställt vid mit glas,
Kring buteljen strött sina pilar.
    Törstig jag skådar min Stjerna och Sol.
    Vandringsman hör nu min Basfiol.
    Gubben är gammal.
Movitz, din tjenare hvilar.

Klaraste sköte, ljufliga barm!
Sorgligt de blommors lif föröddes,
Som gaf min far, til min sveda och harm,
Vällust i den säng där jag föddes.
    Men båda sofva. Gutår i förtret!
    Sjung Movitz, sjung om hur ögat gret.
    Gubben är gammal.
Vid de Cypresser som ströddes.

Raglande skugga, brusiger min,
Skapad at Bacchus gå til handa;
Bläddriger tunga af bränvin och vin.
Känn där far min, känn där hans anda.
    Fröja och Bacchus gaf kring den et sken.
    Movitz lät bland mina fäders ben.
    Gubben är gammal.
Detta mit stoft få sig blanda.